

Slægtens, og aabenbart efter mine Erfaringer i Akvarier langt mere haardsført i det hele og særlig ikke bange for mindre faltholdigt Vand; i saadant træffer man ofte de pelagiske Unger svømmende, medens Rødspætteunger i pelagisk Stadium altid maa søges i det faldte Vand, der findes i vore Farvande.

Om Glynderfiskenes Føde.

Om Rødspættens Føde skal her kun omtales, at de voksne Fisk som bekendt hovedsagelig leve af Muslinger, i vore Farvande særlig *Abra alba*, *Maetra subtruncata* og *elliptica*, *Corbula nucleus*, *Mytilus edulis**) helst smaa, *Solen pellucidus*, *Macoma baltica* o. s. v., men at ogsaa andre Dyr, f. Eks. unge *Amphidetus cordatus*, dog særlig Annelider tjene dem til Føde, særlig ofte *Arenicola marina*.

I Vesterhavet har jeg set store Rødspætter fuldt proppede med de store *Maetra stultorum*, der aabenbart her spiller en lignende Rolle som *Maetra subtruncata* paa de nordlige Vægsgrunde.

Rødspætter af 1- og 2-Gruppen søge alle lignende Føde som de voksne, omend Gabet's Videnskab forhindrer dem i at tage de store Muslinger; de søge derfor ogsaa ofte Ungelen og de mindre Arter Muslinger. Desuden retter Diæten sig selvfølgelig meget efter de i Farvandet forekommende Arter af Muslinger; paa et Sted spises saaledes udelukkende *Maetra*, paa et andet udelukkende *Corbula*, fordi der ikke findes andre for Haanden.

Rødspættens 0-Gruppe nyder derimod i den første Tid en væsentlig forfølselig Diæt. I det pelagiske Stadium spiller aabenbart Copepoder Hovedrollen; men endnu ved en Længde af $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{3}{4}$ Tomme har jeg i Suni paa Revlerne ved Kerteminde fundet Rødspætterne levende af Copepoder, Cladocerer, Ostracoder og Muslingelarver. I August, da Rødspætterne vare naaede 2— $3\frac{1}{4}$ Tommes Længde paa Revlerne ved Kerteminde, havde de ganske forandret Diæt og spiste nu *Idothea*, *Gammarider*, mindre Annelider og Muslingehyngel; desuden havde de meget Sand i Maven, ligesom de større pleje at have. I Slutningen af September ved Kerteminde, da Fiskene vare ca. 3—5 Tommer lange, spiste de næsten udelukkende unge *Maetra* og unge *Cardium edule*, saa at de nu i Hovedsagen nyde samme Slags Føde som de ældre Rødspætter.

Om vore andre økonomisk betydningsfulde Glynderarters Føde i de forfølselige Aldere har jeg ikke saa detaillerede Oplysninger som for Rødspættens, men jeg kan dog sige, at *Strubbens* Forhold meget ligner Rødspættens. Begge Arter leve som smaa paa ganske samme Vis og til Dels paa de samme Steder; men som voksne er der nogen Forskel, idet *Strubben* helst lever i Bændeltangens Regioner og foretrækker mudrede Farvande, medens Rødspættens søger det aabne Vand med ren Sandbund. I *Strubbens* Føde som voksen spiller derfor *Zosteraens* Dyreliv en vigtig Rolle, og dens Hovednæring maa siges at være *Rissoa*, *Idothea*, *Tipulide*-Larver, Annelider o. s. v., idet dog Muslinger som unge *Mytilus edulis*, *Corbula nucleus*, *Macoma baltica* spille en næsten lige saa stor Rolle. (Se *Diol. Stations Beretning I.* 1890).

I Jlingen Føde som lille bestod hos de saa undersøgte Individuer af ca. 13mm Længde af Copepoder; men andre Arter end dem Rødspætte og *Strubbe* tager; som ældre er det navnlig større Crustaceer og Annelider, den søger; den er langt mindre begærlig efter Muslinger end Rødspættens og *Strubben*. I Jlingen kan sikkert kun for Annelidernes Vedkommende bestyldes for at æde fra Rødspættens. — I Fangenskab er I Jlingen langt mere graadig efter den Føde af Smaadyr, der kan hydes den, end Rød-

*) Anm.: I „Nordisk Tidsskrift for Fiskeri“, 1876, Pag. 51—53 har J. Collin nærmere beskrevet nogle Rødspætter fra Limfjorden, der have en ejendommelig „Ring“ gennem Munden. Denne Ring, der er fuldstændig sluttet, hænger løst ud gennem Munden og igennem Blindsidens Gællepalte, og er saa stærk, at man kan bære Fisket i den uden at sprænge den. Den bestaar dels af forfølselige Alger, navnlig af Slægten *Polysiphonia* (*Hutchinsia*) og Strimler af *Zostera*, dels af en seig, dyrisk Slim. — Han taler disse Rødspætter for „Ringglyndere“.

Dr. Koldrup-Rosenvinge og jeg have en Gang i Limfjorden set nogle af disse paa sine Steder ikke sjældne Fisk, og det ophlystes ved en Undersøgelse med Mikroskopets Hjælp, at de seige Tråde i Ringene vare Bysjusstråde af *Mytilus edulis*, som Rødspættens i Mængde æder her.

Jeg forholder, at Ringen bliver dannet rent „tilfældig“ ved Fiskens Vandbevægelser, naar lange Bysjusstråde hænge ud af Munden og kunne naa andre, der hænge ud af Gællepaltens.

Om alle „Ringglyndere“s Ringe bestaar af dette Materiale, ved jeg ikke. Underlig nok har jeg aldrig set saadanne undtagen i Limfjorden. (Se i øvrigt Collin).